

dosarul nr. 2ra-721/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (N. Patrașcu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicoreanu Zinaida,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicoreanu
Zinaida împotriva lui Ordeanu Valentina cu privire la repararea prejudiciului
material și moral,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Nicoreanu Zinaida și a fost menținută hotărârea din
10 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

c o n s t a t ă

La 14 martie 2018 Nicoreanu Zinaida a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ordeanu Valentina cu privire la repararea prejudiciului material și
moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că Nicoreanu Mihail, cu care are 3
copii comuni, locuiește în prezent cu concubina Ordeanu Valentina. Fostul soț
Nicoreanu Mihail la întreținerea copiilor comuni nu a contribuit cu nimic, toate
greutățile fiind lăsate pe seama sa. Din acest motiv a avut mai multe încercări de a
negocia cu fostul soț referitor la un ajutor pentru întreținerea copiilor, însă
concubina mereu verifică telefonul, astfel împiedicând orice posibilitate de a
clarifica pe cale pașnică lucrurile.

A avut mai multe neînțelegeri și certuri cu Ordeanu Valentina care locuiește
în casa în care a investit timp de 20 de ani.

A comunicat că a îngrijit de socrul său care stătea la pat înainte de deces și că
ultimul i-a spus că îi lasă casa în moștenire. Însă Nicoreanu Mihail și concubina sa
Ordeanu Valentina îi interzic ei și copiilor săi accesul la casă și la grădină.

A menționat că Ordeanu Valentina este împotriva ca tatăl să se întrevadă cu
copiii, de asemenea, a numit-o cu cuvinte murdare și batjocoritoare. A mai indicat
că aceasta l-a influențat pe Nicoreanu Mihail să vândă automobilului pentru
cumpărarea căruia a luat cu împrumut bani de la sora sa.

A solicitat reclamanta repararea prejudiciului material din contul Valentinei
Ordeanu în mărime de 3 000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei.

Prin hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea a fost respinsă.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la data de 02 iulie 2019 Nicoreanu Zinaida a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Nicoreanu Zinaida și a fost menținută hotărârea din 10 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că în confirmarea solicitărilor, reclamanta nu a prezentat nici o probă, limitându-se la enunțarea unor circumstanțe factice, care însă nu justifică încasarea prejudiciului material și moral, astfel încât instanța să ajungă la concluzia despre necesitatea încasării acestuia.

Or, sarcina dovezii revine celor care cer despăgubirea. Odată ce pretinde repararea prejudiciului, reclamant urma să dovedească existența acestui drept, stabilind faptele care, prin reunirea lor, îi dau naștere și a raportului de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

La 27 februarie 2020 Nicoreanu Zinaida a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, în confirmarea pretențiilor fiind prezentate mai multe probe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentei copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 27 februarie 2020 este termen.

Curtea Supremă de Justiție remarcă că a transmis în adresa intimatului copia recursului, care a fost recepționată la data de 10 aprilie 2020, însă referința nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicoreanu Zinaida, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicoreanu Zinaida, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Nicoreanu Zinaida.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Nicoreanu Zinaida se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru